
Dokument ze zasedání

A9-00152/2022

19.5.2022

ZPRÁVA

o provádění článku 17 nařízení o společné rybářské politice
(2021/2168(INI))

Výbor pro rybolov

Zpravodajka: Caroline Roose

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	13
INFORMACE O PŘIJETÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU	16
JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU	17

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o provádění článku 17 nařízení o společné rybářské politice (2021/2168(INI))

Evropský parlament,

s ohledem na čl. 3 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii a na články 3, 11, 38, 120 a 191 Smlouvy o fungování Evropské unie,

- s ohledem na směrnici Evropského Parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí)¹,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES² a na zejména jeho článek 17,
- s ohledem na postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 28. dubna 2021 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/..., kterým se zavádí víceletý plán řízení populace tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři, mění nařízení (ES) č. 1936/2001, (EU) 2017/2107 a (EU) 2019/883 a zrušuje nařízení (EU) 2016/1627³
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1139 ze dne 7. července 2021, kterým se zřizuje Evropský námořní, rybářský a akvakulturní fond a mění nařízení (EU) 2017/1004⁴,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 20. května 2020 nazvané „Strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030: navrácení přírody do našeho života“ (COM(2020)0380),
- s ohledem na své usnesení ze dne 9. června 2021 o Strategii EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030: navrácení přírody do našeho života⁵,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 20. května 2020 nazvané „Strategie „od zemědělce ke spotřebiteli“ pro spravedlivé, zdravé a ekologické potravinové systémy“ (COM(2020)0381),
- s ohledem na své usnesení ze dne 20. října 2021 o strategii „od zemědělce ke spotřebiteli“ pro spravedlivé, zdravé a ekologické potravinové systémy⁶,

---

¹ Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19.

² Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22.

³ Přijaté texty, P9_TA(2021)0142.

⁴ Úř. věst. L 247, 13.7.2021, s. 1.

⁵ Úř. věst. C 67, 8.2.2022, s. 25.

⁶ Úř. věst. C 184, 5.5.2022, s. 2.

- s ohledem na sdělení Komise ze dne 25. června 2020 o provádění rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí (směrnice 2008/56/ES) (COM(2020)0259),
  - s ohledem na zprávu Vědeckotechnického a hospodářského výboru pro rybářství (VTHVR), jenž působící v rámci Komise, ze dne 30. září 2019 nazvanou „Sociální údaje o odvětví rybolovu v EU“,
  - s ohledem na zprávu VTHVR ze dne 17. prosince 2020 nazvanou „Sociální rozměr společné rybářské politiky“,
  - s ohledem na výroční hospodářskou zprávu výboru VTHVR 2021 o rybářském loďstvu EU zveřejněnou dne 8. prosince 2021,
  - s ohledem na zprávu výboru VTHVR ze dne 28. dubna 2021 o kritériích a ukazatelích pro začlenění aspektů udržitelnosti produktů z mořských živočichů do obchodních norem v rámci společné organizace trhu,
  - s ohledem na studii z roku 2015 o kritériích pro udělování přístupu k rybolovu v EU, kterou si vyžádal Výbor pro rybolov,
  - s ohledem na rozsudek správního soudu v Montpellieru ze dne 15. července 2021 ve věci č. 1801790,
  - s ohledem na zprávu nadace New Economics Foundation (NEF) ze září 2021 nazvanou „Kdo může rybařit v EU? Aktualizované údaje pro rok 2021 o způsobu, jakým členské státy EU přidělují rybolovná práva“,
  - s ohledem na zprávu Světového fondu na ochranu přírody (World Wildlife Fund) z roku 2018 nazvanou „Hodnocení evropské cesty k udržitelnému rybolovu do roku 2020“,
  - s ohledem na zprávu organizací LIFE (Low Impact Fishers of Europe) a Our Fish ze dne 27. října 2021 nazvanou „Jak může EU přejít na nízkouhlíkový a sociálně spravedlivý rybolov s nízkým dopadem na životní prostředí“,
  - s ohledem na zprávu pracovní skupiny pro elektrické vlečné sítě za rok 2020 Mezinárodní rady pro průzkum moří (ICES) a na zvláštní doporučení ICES ze dne 20. května 2020 vypracované na žádost Nizozemska týkající se dopadů lovu jazyka obecného (*Solea solea*) v Severním moři pomocí pulzních vlečných sítí na ekosystém a životní prostředí;
  - s ohledem na článek 6.18 Kodexu chování pro zodpovědný rybolov Organizace OSN pro výživu a zemědělství, který se týká ochrany práv tradičních a drobných rybářů a jejich přednostního přístupu k tradičním lovištím a zdrojům,
  - s ohledem na článek 54 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro rybolov (A9-0152/2022),
- A. vzhledem k tomu, že společná rybářská politika zahrnuje cíle, jež vyžadují „zajistit, aby činnosti v oblasti rybolovu a akvakultury byly dlouhodobě udržitelné z hlediska životního prostředí a byly řízeny způsobem, jenž je v souladu s cíli dosáhnout přínosů v

hospodářské a sociální oblasti a v oblasti zaměstnanosti a přispět k dostupnosti dodávek potravin“, uplatňovat „přístup předběžné opatrnosti v oblasti řízení rybolovu a... zajistit, aby využívání živých biologických mořských zdrojů obnovilo a zachovalo stavy lovených druhů nad úrovněmi, které mohou přinášet maximální udržitelný výnos“, a zmiňuje cíle „uplatňovat ekosystémový přístup k řízení rybolovu s cílem zajistit minimalizaci negativních dopadů rybolovných činností na mořský ekosystém“, přispívat „k přiměřené životní úrovni osob závislých na rybolovných činnostech s ohledem na pobřežní rybolov a socioekonomické aspekty“ a podporovat „pobřežní rybolovné činnosti s přihlédnutím k sociálně-ekonomickým aspektům“;

- B. vzhledem k tomu, že cíl 14.b cílů udržitelného rozvoje OSN vyzývá strany k zajištění „přístupu drobných řemeslných rybářů k mořským zdrojům a trhům“;
- C. vzhledem k tomu, že Rada je odpovědná za stanovení rybolovných práv (celkových přípustných odlovů nebo celkové intenzity rybolovu), která jsou poté přidělena členským státům při dodržení zásady relativní stability; vzhledem k tomu, že relativní stabilita je důležitým prvkem SRP, který se v dlouhodobém horizontu osvědčil a zviditelňuje rybáře a který by neměl být oslabován; vzhledem k tomu, že každý členský stát rozděluje tato rybolovná práva mezi své rybáře a organizace producentů v souladu se zásadou subsidiarity;
- D. vzhledem k tomu, že v souladu se zásadou subsidiarity jsou za přidělování rybolovných práv odpovědné členské státy; vzhledem k tomu, že mezi jednotlivými odvětvími v různých zemích mohou existovat velké rozdíly, což vede k tomu, že není žádoucí uplatňovat univerzální přístup;
- E. vzhledem k tomu, že podle článku 17 nařízení o SRP musí členské státy při přidělování rybolovných práv, která mají k dispozici, používat transparentní a objektivní kritéria, včetně kritérií environmentální, sociální a hospodářské povahy, jak je uvedeno v článku 16 nařízení o SRP; vzhledem k tomu, že tato kritéria mohou zahrnovat „dopad rybolovu na životní prostředí, dosavadní dodržování předpisů, přínos pro místní hospodářství a dosavadní objemy úlovků“.
- F. vzhledem k tomu, že článek 17 nevyklučuje rekreační rybolov ze své působnosti a že je na členských státech, aby rozhodly o rozdělení rybolovných práv na vnitrostátní úrovni;
- G. vzhledem k tomu, že článek 17 stanoví, že „se členské státy vynasnaží poskytovat pobídky rybářským plavidlům, jež používají selektivní lovná zařízení nebo rybolovné postupy s menším dopadem na životní prostředí, například s menší spotřebou energie či menší mírou poškození přírodních stanovišť“;
- H. vzhledem k tomu, že podle článku 16 členské státy musí rozhodnout o způsobu rozdělení rybolovných práv, která jim byla přidělena a která nepodléhají systému převoditelných rybolovných koncesí, a každý členský stát musí informovat Komisi o způsobu přidělování;
- I. vzhledem k tomu, že zveřejňování údajů o přidělování rybolovných kvót by mělo probíhat v souladu s příslušnými předpisy o ochraně údajů;
- J. vzhledem k tomu, že z posouzení sociálního rozměru SRP, který provedl výbor

VTHVR, vyplynulo, že v roce 2020 odpovědělo na žádost Komise o informace o použité metodě přidělování 16 z 23 pobřežních členských států;

- K. vzhledem k tomu, že EU nedokázala dosáhnout dobrého environmentálního stavu mořských vod EU do roku 2020, jak je stanoveno v čl. 1 odst. 1 rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí; vzhledem k tomu, že zpráva o prvním cyklu provádění rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí, kterou Komise přijala v roce 2020, s ohledem na její holistickou povahu konstatovala, že systém ochrany EU je jedním z nejmambicióznějších na světě, a dospěla k závěru, že aby bylo možné řešit problémy, jako je nadměrný rybolov v některých mořích a neudržitelné rybolovné postupy, plastový odpad, nadbytek živin, podmořský hluk a další druhy znečištění, je třeba jej zlepšit;
- L. vzhledem k tomu, že EU nedodržela lhůtu pro dosažení míry využívání ve výši maximálního udržitelného výnosu u všech rybích populací, jež byla stanovena na rok 2020; vzhledem k tomu, že však bylo dosaženo značného pokroku při dosahování cíle týkajícího se maximálního udržitelného výnosu, a to zejména v severovýchodním Atlantiku a Baltském moři, kde v roce 2020 tvořily 99 % vykládek, které jsou řízeny výhradně EU a pro něž byla k dispozici vědecká doporučení, „udržitelně řízené populace“;
- M. vzhledem k tomu, že EU se zavázala plnit Agendu OSN 2030, která zahrnuje cíl udržitelného rozvoje č. 14: „chránit a udržitelně využívat oceány, moře a mořské zdroje pro zajištění udržitelného rozvoje“;
- N. vzhledem k tomu, že Parlament ve svém usnesení o strategii „od zemědělce ke spotřebiteli“ vyzval Komisi a členské státy, aby „poskytovaly odpovídající podporu přechodu na rybolov s malým dopadem“, a to i „zvýšením procentního podílu vnitrostátních kvót přidělených na drobný pobřežní rybolov“;
- O. vzhledem k tomu, že „drobný pobřežní rybolov“ je v nařízení o ENRAF definován jako rybolovné činnosti prováděné mořskými a vnitrozemskými rybářskými plavidly o celkové délce menší než 12 metrů, která nepoužívají vlečná zařízení, nebo rybolovu ze břehu, včetně sběračů měkkýšů;
- P. vzhledem k tomu, že strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030 zahrnuje cíl snížit negativní dopady na citlivé druhy a přírodní stanoviště, včetně mořského dna, způsobené rybolovem a těžbou, aby bylo dosaženo dobrého stavu prostředí;
- Q. vzhledem k tomu, že mezi cíle strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti patří snížení vedlejších úlovků druhů na úroveň, která umožní jejich obnovu a zachování;
- R. vzhledem k tomu, že rybolov EU je strategickým odvětvím Unie, které poskytuje značný počet přímých a nepřímých pracovních míst v rybářských a pobřežních oblastech a udržuje udržitelné hospodářství tím, že spojuje zaměstnanost s územím, životním lidí a udržováním kulturních tradic;
- S. vzhledem k tomu, že fond ENRAF poskytuje finanční podporu mladým rybářům, kteří začínají s rybolovem, avšak neexistuje žádná následná záruka pro získání rybolovných

- práv;
- T. vzhledem k tomu, že rybolov nepostradatelně přispívá k potravinovému zabezpečení Unie;
  - U. vzhledem k tomu, že rybolov vytváří pracovní místa na moři i na pevnině; vzhledem k tomu, že některé regiony jsou závislé na místní vykládce, která zajišťuje životaschopnost mnoha podniků a udržuje živé pobřežní komunity;
  - V. vzhledem k tomu, že neexistuje žádná komplexní zpráva o provádění článku 17 společné rybářské politiky ze strany Komise, což znamená, že jedinými dostupnými hodnoceními pro toto počáteční posouzení provádění jsou hodnocení zveřejněná výborem VTHVR, charitativními organizacemi, samotným odvětvím rybolovu, nevládními organizacemi a zúčastněnými stranami;
  - W. vzhledem k tomu, že podle posledního posouzení sociálního rozměru SRP, které provedl výbor VTHVR, obsahovala žádost Komise z roku 2020, aby členské státy poskytly informace o svém systému přidělování, otázku týkající se posouzení dopadů a pouze dva členské státy (Švédsko a Dánsko) uvedly, že takové posouzení provádějí; vzhledem k tomu, že z téže zprávy vyplynulo, že v roce 2020 pouze 16 z 23 pobřežních členských států odpovědělo na žádost Komise o informace o metodě použité pro přidělování; vzhledem k tomu, že některé z těchto odpovědí byly málo užitečné, protože obsahovaly pouze obecný popis vnitrostátního rybářského loďstva nebo pouze zdůrazňovaly záměr jejich přidělování, aniž by nastínily „transparentní a objektivní kritéria“;
  - X. vzhledem k tomu, že kvóta na tuňáka obecného přidělená malým plavidlům pro rybářskou sezónu 2020 činila 3,03 % v Itálii, 11,6 % v Chorvatsku, 11,89 % ve Francii, 13,68 % v Portugalsku a 36,93 % ve Španělsku;
  - Y. vzhledem k tomu, že většina populací je lovena odlišnými typy loďstva, ale na některé z nich se zaměřují jak malá, tak velká loďstva;
  - Z. vzhledem k tomu, že prováděním článku 17 nařízení o společné rybářské politice a přidělováním rybolovných kvót na základě transparentních a objektivních kritérií environmentální, sociální nebo hospodářské povahy může EU dosáhnout spravedlivého přechodu na nízkouhlíkové rybářské loďstvo s nízkým dopadem; vzhledem k tomu, že tento cíl však musí jít ruku v ruce s cílem „dosáhnout přínosů v hospodářské a sociální oblasti a v oblasti zaměstnanosti“ a „přispívat k dostupnosti dodávek potravin“;
  - AA. vzhledem k tomu, že Komise připravuje akční plán na zachování rybolovných zdrojů a ochranu mořských ekosystémů, který musí přispět k jednomu z hlavních cílů Zelené dohody pro Evropu tím, že zajistí udržitelnost rybolovu a odpovídající ochranu mořských ekosystémů a jejich biologické rozmanitosti;
  - AB. vzhledem k tomu, že dne 10. listopadu 2020 dosáhl Parlament, Rada a Komise dohody o nařízení, kterým se zavádí víceletý plán řízení populace tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři; vzhledem k tomu, že pak tuto dohodu Rada zamítla, a to v rozporu s rozhodnutím, které již bylo dohodnuto s ostatními dvěma orgány;

AC. vzhledem k tomu, že brexit měl dopad i na rozdělení rybolovných práv v EU;

1. připomíná, že rybí populace jsou přírodním veřejným zdrojem, že rybolovné činnosti a řízení jsou přínosem založeným na tomto zdroji a patří k našemu společnému dědictví a že rybí populace by měly být řízeny způsobem, který zaručuje nejvyšší dlouhodobý přínos pro společnost, minimalizuje dopad na ekosystémy a zaručuje potravinové zabezpečení poskytováním zdravých potravin; připomíná, že ekonomická ziskovost evropského loďstva by měla být zajištěna prostřednictvím environmentálně, ekonomicky a sociálně udržitelného využívání a na základě spolehlivých vědeckých doporučení a zásady předběžné opatrnosti;
2. zdůrazňuje, že v případě rybolovu v rámci řízení kvót může problém „blokačních druhů“ způsobit ukončení rybolovných činností před koncem sezóny, což může mít pro rybáře významné ekonomické důsledky; v této souvislosti zdůrazňuje, že dobrý systém kvót by měl zahrnovat přiměřenou míru flexibility, protože by umožnil rybářům, kteří potřebují dodatečné kvóty pro „blokační druhy“, a rybářům, kteří mají k dispozici kvóty, dosáhnout vzájemně výhodného výsledku;
3. zdůrazňuje, že je na členských státech, aby určily kritéria, která použijí při přidělování rybolovných práv;
4. konstatuje, že Evropská komise nezahájila proti žádnému členskému státu řízení pro porušení povinnosti týkající se dodržování článku 17 SRP;

Používání objektivních a transparentních kritérií

5. zdůrazňuje, že neexistuje žádná studie Komise, která by analyzovala uplatňování kritérií pro přidělování kvót podle článků 16 a 17 společné rybářské politiky; konstatuje, že v této oblasti panuje nedostatek transparentnosti a že několik členských států nezveřejňuje, jaká kritéria při rozdělování rybolovných práv uplatňují, a vybízí je, aby tato kritéria zveřejnily a poskytly k nim snadný přístup, připomíná, že objektivní metoda přidělování kvót zahrnuje srozumitelný a jednoznačný popis jasně definovaných kritérií pro jejich přidělování včetně přesného popisu poměrné váhy kritérií nebo, v případě více kritérií pro přidělování, podmínek pro jejich použití;
6. vybízí Komisi, aby v případě potřeby vypracovala zprávu o uplatňování kritérií článků 16 a 17 SRP v jednotlivých členských státech;
7. vyzývá Komisi, aby zahájila řízení o nesplnění povinnosti proti členským státům, které neplní své povinnosti týkající se transparentnosti přidělování rybolovných práv;
8. zdůrazňuje, že transparentní kritéria přidělování jsou jedním z parametrů, které hospodářským subjektům poskytují stabilitu a právní jistotu; zdůrazňuje, že je žádoucí v oblasti transparentnosti dosáhnout pokroku v celé Unii, pokud jde o kritéria a jejich praktické uplatňování; zdůrazňuje proto, že informace o fungování systému rybolovných práv, včetně způsobu přidělování, by měly být snadno přístupné a srozumitelné všem, zejména hospodářským subjektům a zúčastněným stranám, aby se usnadnila konzistentní metoda přidělování založená na pravidlech, která umožní lepší kontrolu, rovné příležitosti pro všechny zainteresované strany a větší předvídatelnost pro rybáře;

9. vyzývá členské státy, aby v souladu s platnými právními předpisy o ochraně údajů zveřejnily své metody rozdělování rybolovných práv;
10. domnívá se, že Komise má jako strážkyně smluv povinnost zaručit plné dodržování předpisů zakotvených v článku 17 nařízení (EU) č. 1380/2013; v této souvislosti vyzývá Komisi, aby zajistila správné uplatňování závazného ustanovení o transparentnosti článku 17 všemi členskými státy, pokud jde o vnitrostátní postupy přidělování kvót, a to prostřednictvím aktivní a soustavné kontrolní činnosti, a aby v případě potřeby zahájila řízení pro porušení povinnosti proti těm členským státům, které tento požadavek nedodržují;
11. zastává názor, že organizace producentů, družstva a vlastníci kvót mohou dobrovolně zveřejnit své přidělené kvóty, ale v žádném případě k tomu nemohou být povinni vzhledem k právním předpisům o ochraně údajů;
12. připomíná, že organizace producentů a rybářské spolky hrají zásadní úlohu při rozdělování a řízení rybolovných práv mezi různá plavidla; konstatuje, že v mnoha členských státech patří do organizací producentů poměrně málo drobných rybářů a ještě méně drobných rybářů má vlastní specializované organizace producentů, což omezuje jejich schopnost využívat tento kanál pro přístup k rybolovným kvótám; vybízí Komisi a členské státy, aby usnadnily vytváření organizací producentů pro drobné rybáře;
13. domnívá se, že by metody přidělování měly být vypracovávány se zapojením rybářských komunit, regionálních orgánů a dalších příslušných zúčastněných stran, aby se zajistilo, že všechny skupiny loďstva, organizace producentů, rybářská sdružení „cofradias“ a organizace pracovníků budou spravedlivě zastoupeny, na základě nejlepších dostupných vědeckých doporučení a že by měly zahrnovat záruky, jako jsou lhůty pro oznámení, které rybářům umožní přizpůsobit se v případě, že se členské státy rozhodnou změnit své metody přidělování;
14. vyzývá členské státy, aby navrhly takové systémy přidělování, které zaručí jednoduchost, zabrání zatěžujícím byrokratickým praktikám a v konečném důsledku umožní provozovatelům a zúčastněným stranám sledovat kritéria a proces přidělování;
15. vyzývá členské státy, aby zajistily rovné podmínky a rovné příležitosti pro všechny rybáře, a umožnily tak spravedlivý přístup k mořským zdrojům;

Používání environmentálních, sociálních a ekonomických kritérií

16. konstatuje, že od vstupu reformované společné rybářské politiky a článku 17 v platnost nejsou zprávy Komise ani zaznamenané případy, kdy by členské státy své metody přidělování změnily, což naznačuje, že reforma SRP v roce 2013 neměla na metody přidělování velký dopad; konstatuje, že výbor VTHVR ve své zprávě o sociálním rozměru SRP poukazuje na to, že ačkoli členské státy obecně neurčily přímé spojení mezi článkem 17 a svými vnitrostátními systémy přidělování kvót, přesto v procesu přidělování používají nebo použily kritéria, která by mohla být označena za sociální;
17. konstatuje, že nejběžnějšími kritérii, která členské státy uplatňují při rozdělování rybolovných práv, jsou v současné době historické úrovně úlovků; domnívá se, že tato kritéria nabízejí stabilitu a uznává závislost loďstva a rybářských komunit na

rybolovných zdrojích i význam stabilního a předvídatelného přístupu k rybolovným zdrojům pro loďstva a rybářské komunity;

18. konstatuje, že dostupné údaje ukazují, že pouze některé členské státy používají při rozdělování rybolovných práv kritéria environmentální, sociální nebo hospodářské povahy a že i v případě jejich použití nemají tato kritéria při konečném rozdělování velkou váhu;
19. připomíná, že článek 17 nařízení o SRP stanoví, že „členské státy při přidělování rybolovných práv, která mají k dispozici podle článku 16, uplatňují transparentní a objektivní kritéria, včetně kritérií environmentální, sociální a ekonomické povahy.“ konstatuje, že jeho anglické znění obsahuje slovo „shall“ (tedy „musí“); konstatuje, že mezi různými jazykovými verzemi existují rozdíly, což může vést k různým výkladům právně závazné povahy tohoto prvku; konstatuje však, že Soudní dvůr Evropské unie ve svém rozhodnutí ve věci *Spika* (C-540/16)⁷ dospěl k závěru, že členské státy musí při přidělování rybolovných práv, která mají k dispozici podle článku 16 nařízení (EU) č. 1380/2013, uplatňovat „transparentní a objektivní kritéria“; vyzývá Komisi, aby se ve své příští zprávě o fungování společné rybářské politiky touto otázkou zabývala;
20. vítá skutečnost, že stávající metody přidělování kvót založené do značné míry na historických právech umožňují v odvětví rybolovu určitou úroveň hospodářské stability, což může být podmínkou pro to, aby hospodářské subjekty mohly inovovat a zavádět udržitelnější techniky, uznává však, že v některých případech tyto metody přispívají k posílení trendů, jako je hospodářská koncentrace v odvětví rybolovu, která narušuje hospodářskou soutěž, vytváří překážky pro nové účastníky na trhu a činí toto odvětví neatraktivním pro nové mladé rybáře; dále se domnívá, že tyto metody neposkytují v některých případech dostatečné pobídky rybářům, kteří uplatňují rybolovné postupy s menším dopadem na životní prostředí, a neposkytují spravedlivé příležitosti všem rybářům včetně drobných rybářů; vybízí v tomto ohledu členské státy, aby odpovídajícím způsobem zaručily spravedlivé rozdělení kvót mezi různé druhy loďstev a zohledňovaly přitom potřeby všech rybářů;
21. konstatuje, že u populací, u nichž se celkové přípustné odlovy zvyšují, například v případě dobrého řízení populací nebo úspěšného plánu obnovy, by členské státy mohly zvážit rozdělení dodatečných kvót na základě hospodářských, sociálních a environmentálních kritérií v souladu s článkem 17;
22. zdůrazňuje, že drobní a tradiční rybáři a jejich sdružení, jako jsou tzv. „cofradías“, jsou základním prvkem místní společnosti, hospodářství, kultury a tradice v mnoha pobřežních oblastech EU a na jejích ostrovech, a proto by jim měla být věnována zvláštní pozornost a péče;
23. domnívá se, že k plnému dosažení cílů stanovených v nařízení o společné rybářské politice, rámcové směrnici o strategii pro mořské prostředí a strategii pro biologickou rozmanitost do roku 2030 představuje při přidělování rybolovných práv významný prvek uplatňování všech druhů kritérií uvedených ve článku 17 (hospodářských, sociálních a environmentálních); připomíná, že za vypracovávání a provádění kritérií

---

⁷ Rozsudek ze dne 12. července 2018, *UAB „Spika“ a další v. Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos*, C-540/16, EU:C:2018:565.

pro přidělování kvót jsou odpovědné členské státy;

24. připomíná, že často chybí nebo jsou neúplné kvalitní údaje o environmentálních, sociálních a ekonomických dopadech rekreačního rybolovu, což znamená, že nelze vypracovat kritéria environmentální, sociální a hospodářské povahy, jak vyžaduje článek 17;
25. naléhavě vyzývá Komisi, aby zlepšila a posílila shromažďování těchto údajů o rekreačním rybolovu prostřednictvím zdokonaleného rámce pro shromažďování údajů a dalších politických nástrojů;
26. vyzývá Komisi, aby zajistila, že každý členský stát bude rybolovná práva přidělovat na základě společné rybářské politiky a zejména článku 17, a to za použití transparentních a objektivních kritérií včetně kritérií environmentální, sociální a hospodářské povahy; domnívá se, že by každý členský stát měl v souladu se zásadou subsidiarity zajistit udržitelnost a vyváženost daných kritérií tak, aby zohledňovala místní specifika a výzvy, které je třeba řešit;
27. domnívá se, že různé druhy rybolovu a podmínky, kterým čelí, se v rámci EU značně liší, a že proto neexistují žádná univerzální kritéria hospodářské, environmentální nebo sociální povahy, která by mohla být uplatňována v celé EU jednotně;
28. připomíná, že členské státy a organizace producentů vytvořily v několika zemích rezervy kvót, které by mohly být rozděleny mezi rybáře na základě environmentálních, hospodářských a sociálních kritérií;
29. vyzývá členské státy, aby motivovaly rybáře k používání rybolovných postupů, metod a inovací, které jsou nejudržitelnější a nejšetrnější k životnímu prostředí; domnívá se, že by tyto pobídky měly být zohledňovány při navrhování metod přidělování kvót v souladu s článkem 17, a vybízí členské státy, aby ve svých postupech přidělování zohledňovaly klimatické a ekosystémové aspekty, a to na základě souboru transparentních kritérií; připomíná, že podle článku 17 se členské státy musí snažit „poskytovat pobídky rybářským plavidlům, jež používají selektivní lovná zařízení nebo rybolovné postupy s menším dopadem na životní prostředí, například s menší spotřebou energie či menší mírou poškození přírodních stanovišť“;
30. vyzývá členské státy, aby prostřednictvím svých postupů přidělování podněcovaly hospodářské subjekty k navázání a posílení sociálního dialogu s odbory a organizacemi pracovníků a k plnému uplatňování kolektivních smluv s cílem podpořit sociální udržitelnost a spravedlivé pracovní podmínky v odvětví rybolovu;
31. připomíná, že se členské státy vynasnaží poskytovat pobídky rybářským plavidlům, jež používají selektivní lovná zařízení nebo rybolovné postupy s menším dopadem na životní prostředí; konstatuje, že některé členské státy tyto pobídky poskytují; vyzývá ostatní členské státy, aby tyto pobídky poskytovaly;
32. zdůrazňuje, že přidělování rybolovných práv na základě kritérií, jako je nižší dopad na životní prostředí a zohlednění dosavadního dodržování předpisů ze strany hospodářského subjektu, přispívá k obnově rybích populací na udržitelnou úroveň a ke zlepšení ochrany biologické rozmanitosti;

33. vyzývá členské státy, aby v souladu s článkem 17 nařízení o společné rybářské politice podporovaly vstupování mladých a nových rybářů do tohoto podnikání tím, že zvaží použití kritérií věku při přidělování spravedlivých podílů rybolovných práv, která mají k dispozici, s cílem snížit překážky vstupu na trh, napravit selhání trhu a v konečném důsledku usnadnit tolik potřebnou generační obměnu v odvětví rybolovu; dále vyzývá členské státy, aby využily všech příležitostí v rámci fondu ENRAF k řešení otázky generační obměny;
34. vyzývá Komisi, aby aktivněji spolupracovala s členskými státy s cílem provádět ustanovení článku 17 nařízení o společné rybářské politice; vyzývá Komisi, aby i nadále pomáhala členským státům při navrhování metodiky pro přidělování rybolovných práv v plném využívání transparentních a objektivních kritérií, včetně kritérií hospodářské, sociální a environmentální povahy, například tím, že bude zveřejňovat příslušné pokyny; zdůrazňuje, že je třeba zvažovat, jak nabídnout rybářům hospodářskou stabilitu a vyhlídky do budoucna;
35. vyzývá Komisi, aby se ve svém nadcházejícím akčním plánu zaměřila na zachování rybolovných zdrojů a ochranu mořských ekosystémů i zajištění obživy rybářů a zahrnula do něj dobrovolný cíl týkající se rozdělování rybolovných práv, která mohou být rozdělována podle environmentálních kritérií a na základě posouzení dopadů;
36. vyzývá Komisi, aby ve své nadcházející zprávě o fungování společné rybářské politiky analyzovala provádění článku 17 členskými státy a předložila návrhy na možné zlepšení jeho provádění;
37. zdůrazňuje, že EU stále postrádá legislativní nástroj k provádění rozhodnutí Mezinárodní komise pro ochranu tuňáků v Atlantiku přijatých na jejich posledních zasedáních; s hlubokým znepokojením zdůrazňuje, že tato normativní mezera může ohrozit přidělování důležitých kvót pro odvětví rybolovu EU; naléhavě proto žádá předsednictví Rady, aby předložilo alternativní návrh k již dosažené dohodě mezi stranami, jenž bude v souladu s postoji Evropského parlamentu;
  - o
  - o o
38. pověřuje svoji předsedkyni, aby toto usnesení předala Radě a Komisi.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Touto zprávou o provádění článku 17 nařízení č. 1380/2013 o společné rybářské politice (SRP) jsem chtěla jako zpravodajka posoudit, jak členské státy rozdělují rybolovná práva, která jim byla přidělena na úrovni EU, a zjistit, zda je to v souladu s jejich závazky v rámci SRP a v souladu s širšími cíli SRP.

Cílem společné rybářské politiky je dosažení různých cílů environmentální i sociálně ekonomické povahy. K cílům uvedeným v článku 2 nařízení č. 1380/2013 o SRP patří zejména cíl zajistit, že „nepříznivé dopady rybolovných činností na mořský ekosystém budou minimalizovány“, cíl „dosáhnout přínosů v hospodářské a sociální oblasti a v oblasti zaměstnanosti“, „přispívat k přiměřené životní úrovni pro ty, kdo závisejí na rybolovných činnostech s ohledem na pobřežní rybolov a sociálně ekonomické aspekty“ a cíl „podpořit pobřežní rybolovné činnosti při zohlednění sociálně ekonomických aspektů“.

V tomto ohledu je rozdělování rybolovných práv (kvóty odlovu nebo kvóty intenzity rybolovu) obzvláště účinným nástrojem. Evropská unie je odpovědná za stanovení ročních celkových přípustných odlovů (TAC) a celkové intenzity rybolovu s cílem dosáhnout úrovně udržitelného využívání biologických mořských zdrojů. Tyto kvóty jsou následně rozděleny mezi členské státy podle zásady relativní stability, což znamená, že každý členský stát obdrží stabilní podíl na dohodnutých rybolovných kvótách. V každém členském státě jsou poté tato rybolovná práva rozdělena mezi různé rybáře a organizace producentů. Zatímco přidělování rybolovných práv zůstává v pravomoci členských států, článek 17 nařízení 1380/2013 stanoví řadu povinností, které musí členské státy dodržovat.

Používání transparentních a objektivních kritérií

První povinností uloženou členským státům článkem 17 je uplatňovat při přidělování rybolovných práv transparentní a objektivní kritéria. Často je však obtížné přesně zjistit, jak jsou tato práva rozdělována. V mnoha členských státech je veřejně dostupných jen velmi málo oficiálních informací vysvětlujících metody přidělování kvót. Členské státy jen zřídka zveřejňují podrobné informace o přijatých systémech nebo disponují veřejnými rejstříky, v nichž jsou uvedené podíly kvót v držení určitých plavidel/majitelů.

Článek 17 však uvádí, že by kritéria přidělování měla být „transparentní“, což znamená, že by tyto informace měly být veřejně dostupné. Podle studie z roku 2015 vypracované tematickou sekcí Evropského parlamentu však 40 % členských států EU neodpovědělo na otázky průzkumu transparentnosti. Ještě v roce 2017 zpráva NEF zjistila, že mnoho členských států neusnadňuje veřejnosti přístup ke konzistentním informacím, což ztěžuje vyvozování odpovědnosti vůči vládám za provádění tohoto článku. Některé země si zároveň vedou poměrně dobře, pokud jde o transparentnost systému, ale pouze dvě země (Dánsko a Estonsko) mají veřejně dostupný rejstřík kvót.

Navzdory skutečnosti, že je na členských státech, aby rozhodly o způsobu přidělování rybolovných práv plavidlům plujícím pod jejich vlajkou, čl. 16 odst. 6 nařízení o SRP vyžaduje, aby členské státy uvědomily Komisi o metodě přidělování, a tedy o tom, jak je prováděn článek 17. Hodnocení sociálního rozměru SRP provedené Vědeckotechnickým a hospodářským výborem pro rybářství (VTHVR) však uvádí, že v roce 2020 předložilo své odpovědi na příslušnou žádost Komise pouze 16 z 23 členských států. VTHVR poukazuje na

vágnost odpovědí, která brání kontrole pokroku členských států při provádění článku 17.

Používání environmentálních, sociálních a ekonomických kritérií

Druhá povinnost členských států zakotvená v článku 17 nařízení o SRP spočívá v tom, že při přidělování rybolovných práv, která mají k dispozici, uplatňují kritéria hospodářské, sociální a environmentální povahy. Článek rovněž uvádí druhy kritérií, která mohou členské státy použít ke splnění této povinnosti: „dopad rybolovu na životní prostředí, dosavadní dodržování předpisů, přínos pro místní hospodářství a dosavadní objemy úlovků“.

V této souvislosti je třeba poznamenat, že od přijetí poslední reformy společné rybářské politiky pouze několik členských států změnilo svůj systém přidělování rybolovných práv v úsilí zavést tato kritéria. Dosavadní objemy úlovků jsou nadále nejběžnějšími kritérii používanými členskými státy při rozdělování rybolovných práv, zatímco druhým nejčastěji uplatňovaným kritériem je velikost plavidla (délka, výkon a hmotnost). Takové systémy přidělování poskytují velmi málo pobídek pro rybáře, kteří využívají rybolovné postupy s nízkým dopadem, jak je stanoveno v nařízení o SRP, například používají selektivní lovná zařízení nebo rybolovné postupy s menším dopadem na životní prostředí (například s menší mírou poškození přírodních stanovišť).

V roce 2018 provedl Světový fond pro ochranu přírody (World Wildlife Fund, WWF) hodnocení systémů používaných pro rozdělování rybolovných práv a dospěl k závěru, že 69 % členských států EU (16 z 23 zemí) „dosud nezavedlo“ kritéria k zajištění „spravedlivého a udržitelného přidělování rybolovných práv“. Nadace New Economics Foundation (NEF) ve své zprávě z roku 2021 „Kdo může rybařit“ uvádí, že pouze 12 členských států z 22 používá sociální kritéria (např. věk rybáře, pracovní smlouvy) a pouze 11 používá environmentální kritéria (např. typ lovného zařízení, akustické odpuzující zařízení).

V článku 17 je rovněž uvedeno, že se členské státy vynasnaží poskytovat pobídky rybářským plavidlům, jež používají selektivní lovná zařízení nebo rybolovné postupy s menším dopadem na životní prostředí, například s menší spotřebou energie či menší mírou poškození přírodních stanovišť. Ve většině systémů v členských státech EU nejsou však tato kritéria zohledněna a nelze je označit za systémy založené na pobídkách.

Jako zpravodajka se domnívám, že nedostatečné provádění článku 17 ztěžuje členským státům EU a rybářům dosažení cílů SRP a rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí. V současném evropském právním rámci lze udělat mnohem více, aby bylo přidělování rybolovných práv využito jako nástroj k dosažení cílů SRP, rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí a strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti.

V zájmu řešení otázky transparentnosti vyzývám členské státy, aby v souladu s platnými právními předpisy o ochraně údajů zveřejňovaly své příslušné metody rozdělování rybolovných práv a konečné přidělení kvót každé organizaci producentů a každému plavidlu.

V zájmu řešení problému nedostatečného provádění, pokud jde o používání kritérií hospodářské, sociální a environmentální povahy, vyzývám Komisi, aby zajistila, že každý členský stát přidělí rybolovná práva na základě kombinace environmentálních, sociálních a ekonomických kritérií a zároveň zajistí vyváženost kritérií podle místních specifik. Komise by měla aktivněji spolupracovat s členskými státy s cílem prozkoumat způsoby, jak rozdělovat rybolovná práva v souladu s doporučeními stanovenými v článku 17 a měla by zveřejnit pokyny

pro používání sociálních a environmentálních kritérií při přidělování rybolovných práv.

Nové metody přidělování by měly být vypracovány po konzultaci s rybářskými komunitami a dalšími příslušnými zúčastněnými stranami na základě nejlepšího dostupného vědeckého poradenství a měly by zahrnovat lhůty pro oznámení, aby se rybáři mohli přizpůsobit. Domnívám se, že většinu kritérií nelze uplatňovat bez rozdílu v celé EU kvůli specifikům každého loďstva. Vzhledem k tomu, že otázka generační obměny je výzvou, které čelí celá Evropa, vyzývám členské státy, aby při přidělování rybolovných práv, která mají k dispozici, používaly kritéria týkající se věku s cílem podpořit zahájení podnikání mladých rybářů.

INFORMACE O PŘIJETÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

Datum přijetí	11.5.2022
Výsledek konečného hlasování	+ : 18 - : 7 0 : 2
Členové přítomní při konečném hlasování	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, François-Xavier Bellamy, Izaskun Bilbao Barandica, Maria da Graça Carvalho, Rosanna Conte, Rosa D'Amato, Giuseppe Ferrandino, Søren Gade, Francisco Guerreiro, Anja Hazekamp, Niclas Herbst, Jan Huitema, Ladislav Ilčíč, France Jamet, Pierre Karleskind, Predrag Fred Matić, Francisco José Millán Mon, Grace O'Sullivan, João Pimenta Lopes, Manuel Pizarro, Caroline Roose, Bert-Jan Ruissen, Annie Schreijer-Pierik, Peter van Dalen, Theodoros Zagorakis
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Nicolás González Casares, Ivo Hristov, Ska Keller, Gabriel Mato, Emma Wiesner

JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

18	+
ID	France Jamet
PPE	François-Xavier Bellamy, Niclas Herbst, Francisco José Millán Mon
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Søren Gade, Pierre Karleskind
S&D	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, Giuseppe Ferrandino, Ivo Hristov, Predrag Fred Matić, Manuel Pizarro
The Left	Anja Hazekamp
Verts/ALE	Rosa D'Amato, Francisco Guerreiro, Grace O'Sullivan, Caroline Roose

7	-
ECR	Ladislav Ilčić, Bert-Jan Ruissen
ID	Rosanna Conte
PPE	Maria da Graça Carvalho, Peter van Dalen, Annie Schreijer-Pierik, Theodoros Zagorakis

2	0
Renew	Jan Huitema
The Left	João Pimenta Lopes

Význam zkratek:

+ : pro

- : proti

0 : zdrželi se